

Nr 32.

Av herrar **Bergqvist** och **Klefbeck**, med förslag till
ändrad lydelse av 10 § i lagen om reglering av prästers-
skapets avlöning.

Jämlikt § 10 i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 äger församling besluta att höja lön, som Konungen enligt nämnda lag för viss tjänst bestämt, dock att beslutet för att vinna bindande kraft skall underställas Konungens prövning och fastställelse. Emellertid fordras, för att ett sådant beslut skall komma till stånd, en röstövertikt av minst tre fjärdedelar av församlingens hela röstetal efter röstvärdet.

Denna senare bestämmelse, vilken redan under hittills gällande röst-rättsförhållanden gjort församlingarnas ifrågavarande rätt i de flesta fall fullkomligt illusorisk, blir i ännu högre grad hindrande, sedan den allmänna och lika kommunala rösträtten för både män och kvinnor införts, varigenom de röstberättigades antal mer än fördubblas. Även om det inom en församling skulle finnas en allmän önskan att bereda dess prästerskap förbättrade löneförmåner, kan ett lagligt beslut i sådan riktning icke åstadkommas, enär församlingens medlemmar icke kunna tänkas komma så talrikt tillstädes vid någon kyrkostämma, att den föreskrivna röstövervikten kan uppnås. Då emellertid den principen är erkänd i löne-regleringslagen, att församling skall kunna besluta att höja lönen för sitt prästerskap utöver vad konungen för vederbörande tjänst eller tjänster bestämt, böra givetvis bestämmelserna vara så avfattade, att icke alla möjligheter att i praktiken tillämpa principen avskäras.

Att i en mängd fall ett verkligt behov kan föreligga att bereda innehavare av viss prästerlig tjänst något tillskott i löneförmånerna utöver vad Konungen inom ramen av löne-regleringslagens snäva föreskrifter kan bestämma, lär icke kunna förnekas. Redan under normala för-

hållanden äro de löneförmåner, som åtnjutas av många präster, och detta icke minst i nyreglerade pastorat, allt för knappa för att bereda vederbörande en anständig bärning. I ännu högre grad gäller detta under numera rådande dyrtid. Även om utgående krigstidsunderstöd toges med i beräkningen, komma många ändock nära svältgränsen.

Det synes förefinnas ett verkligt fog för att berörda paragraf i den prästerliga löne regleringslagen ändras i syfte att giva församlingen friare händer. Huru långt ändringen i sådant avseende bör sträcka sig kan möjligen vara tveksamt. Att lämna församling rätt att med enkel majoritet besluta i sådant ärende torde måhända icke böra ifrågasättas, ehuru väl församlingarna åtminstone då det gäller tillfälliga löneförbättringar i andra fall t. ex. åt folkskollärare ha denna rätt. Däremot synes det billigt, att beslut må kunna fattas, då minst tre fjärdedelar av de vid kyrkostämman närvarande giva sin röst därför. Därmed är garantien mot förhastade beslut bevarad på samma gång möjligheten att fatta beslut i positiv riktning hålles öppen.

Beträffande nu gällande föreskrift, att beslut av ifrågavarande art skall, för att vinna bindande kraft, underställas Konungens prövning och stadfästelse, torde icke anledning förefinnas att däri göra någon ändring.

Med åberopande av vad sålunda anförts, få vi hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta, att § 10 i lagen om reglering av prästerskapets avlöning den 9 december 1910 må erhålla följande ändrade lydelse:

Församling må äga att höja den lön, som Konungen enligt denna lag för viss tjänst bestämt, dock att för sådant beslut fordras, att minst tre fjärdedelar av de närvarande rösta därför. Beslutet skall för att vinna bindande kraft underställas Konungens prövning och stadfästelse.

Stockholm den 20 januari 1919.

O. Bergqvist.

Ernst Klefbeck.